

Otvoritev lekarne

V trgovsko poslovnem centru je 18. novembra pričela poslovati dolgo načrtovana in pričakovana lekarna, krajanji, ki se poslužujejo zdravstvenih uslug zdravstvenega doma Rudnik so z velikim zadovoljstvom sprejeli pričetek obratovanja, saj so ta trenutek čakali že od pričetka poslovanja zdravstvenega doma, ki datira v leto 1965.

Lekarna Ljubljana se je s svojo enoto na Rakovniku približala krajanom tega območja. Lekarna je sodobno opremljena in založena z širokim izborom zdravil. Namen tega obvestila je, da se poslužujete lekarniških uslug v Trgovsko poslovnem centru na Rakovniku. Obratovalni čas je od 7. do 19. ure ob delavnikih, v soboto od 7. do 12. ure.

Otvoritev se je poleg številnih gostov udeležil tudi predsednik Izvršnega sveta skupščine občine Ljubljana Vič-Rudnik Borut Mišič.

Delavcem Lekarne enote na Rakovniku želimo uspešno delo ter prijetno počutje v Trgovsko poslovnem centru na Rakovniku.

STANKO JAKI

Kaj je s plani krajevnih skupnosti?

V skladu z odlokom o pripravi občinskega srednjeročnega plana ter zakonskimi določili, bi morale tudi krajevne skupnosti do konca leta 1986 pripraviti in sprejeti svoje srednjeročne plane. A žal, temu ni tako. Od skupno 38 krajevnih skupnosti so srednjeročne plane sprejele le tri krajevne skupnosti ali vsega skupaj 8 odstotkov! Ob tem velja zapisati tudi to, da le-teh niso posredovale občinskemu komiteju za planiranje in gospodarstvo. Čemu tako? Krajevne skupnosti za razloge za takšno stanje navajajo predvsem kadrovske razmere (spremembe v vodstvih KS...). Številne so bile urgence občinskega komiteja za planiranje in gospodarstvo ter izvršnega sveta. Šlednji je zatorej stanje obravnaval na eni izmed svojih sej in zavezal KS, da to nalogo opravijo do konca leta.

IZ KS TOMIŠELJ

Kje vse so lahko še vzroki za neuspeli referendum?

Ob pregledu analiz in ocen rezultata referenduma za IV. samoprispevek ugotovimo, da je mnogo splošnih vzrokov prevladalo nad konkretnimi. Tudi poročila krajevnih konferenc nam dajejo sliko, da so glavni vzroki v neurejenih komunalnih razmerah, v tem, da se v krajevnih skupnostih iz sredstev IV. samoprispevka ne bo gradilo nobenih objektov s katerimi bi se krajanji identificirali, da so za neuspeh krive tudi polemike v sredstvih javnega obveščanja in anipropaganda ekološke skupine in podobno.

Da bi bila slika realnejša, bi morali ne le v občini temveč tudi v krajevni skupnosti oceniti, kakšen je bil doseženi posluh aktivistov in funkcionarjev v KS do problemov vsakega krajana. Tako oceno je naredila le malokatera krajevna skupnost. S tem ne trdimo, da aktivnosti in priprav na referendum ni bilo, hočemo le, da bi tudi krajevne konference SZDL izkoristile ta neuspeh za analizo svojih oblik in metod dela s krajanji.

Za primer si vzemimo krajevno skupnost Tomišelj, ki bo prav te dni delala obračun uspehov in neuspehov, saj bo praznovala svoj krajevni praznik.

V krajevni skupnosti Tomišelj so mnogi nerešeni komunalni problemi vezani na zaščito vodarne Brest, ki je prinesla vrsto omejitev pri gradnji, širjenju industrije in obrti, pa tudi pri kmetovanju. Neustrezna je tudi priključitev na kanalizacijo. Mestni vodovod pa za prevzem krajevnega vodovoda zahteva mnogo strokovnega dela, ki ga v krajevni skupnosti težko opravijo. Voda v Brestu zaradi salonitnih cevi odteka, tako da je razlika med dejansko porabljenim in plačano vodo Mestnemu vodovodu zelo velika.

Vendar pa so v krajevni skupnosti tudi drugi problemi, katerih rešitev je odvisna

zgolj od krajanov samih, njihove pripravljenosti in akcije vseh. Tisti, ki so z vsemi storitvami zadovoljni ne razumejo tistih, ki jim je nasip in pluzenje ceste, popravilo brvi in mostov, ureditev javne razsvetljave še vedno življenjska nuja. Vsi skupaj se zaradi nenehnih podražitev takih storitev sprašujejo, kako bodo plačevali stroške za postavitev javne razsvetljave, ki je nekje premočna, drugje je pa še ni. Drogove za javno razsvetljavo so v krajevni skupnosti kupili sami, tudi jame bodo začeli sami izkopavati. Količina bo za to prispeval vsak krajan pa se še ne ve, čeprav bo potrebno najeti kredit za postavitev javne razsvetljave vrniti.

»Bližnjice« do centra Tomišlja, ki vodijo preko vode so čedalje bolj nevarne, poslužuje pa se jih veliko krajanov, med njimi tudi nekaj osnovnošolskih otrok. Brvi so zaradi dotrajanosti nosilcev, ki jih spodjeda voda slabe in nezavarovane, tudi bližnji most za motorna vozila je čedalje manj varen za uporabo.

Nekatere ceste ostajajo v visokem snegu tudi dopoldne, ko se morajo krajanji že zdavnaj prebiti do šole ali delovnega mesta. V krajevni skupnosti žal ne morejo najti človeka, ki bi pluzil ceste v jutranjih urah. To velja seveda za tiste ceste, za katere je dogovorjeno, da jih ureja Krajevna skupnost.

Za vse te probleme vedo krajevni funkcionarji in krajanji, žal pa ti problemi zaradi slabega medsebojnega sodelovanja ostajajo predolgo časa nerešeni in so tudi vzrok za spore v krajevni skupnosti, ki tudi otežujejo normalno aktivnost v kraju. Sprememba dosedanjih načinov dela in večji posluh funkcionarjev za probleme krajanov bodo gotovo motivirali tudi krajanje za boljše sodelovanje pri delu v krajevni samoupravi.

DARJA ERHATIČ

GRADAŠČICE LAHKI TOK – DO KDAJ?

Gospodarnejši pristop pri čiščenju struge

Tudi Vičani se radi pritožujemo, da bregovi Ljubljane, Gradašče, Malega grabna in drugih vodotokov niso oskrbovani tako, da bi bili v ponos našemu mestu in posameznim naseljem. Čiščenje bregov in še posebno strug ni pravočasno opravilo. Da ga je mogoče izvajati tudi s stroji, je dokazal v strugi Gradašče, od sotočja Gradašče in Glinščice do izliva Gradašče v Ljubljano, obrtnik Milan Šerčer z delavcem Valentinom Bezgom in Vinetom Peklajem. Že spomladsi so po naročilu Območne vodne skupnosti Ljubljana – Sava posekali grmovje in drugo rastje na tem okrog dva tisoč metrov dolgem delu Gradašče. V začetku novembra pa so se lotili obzidanih bregov tega viško-trnovskega vodotoka in seveda tudi dna. Medtem ko so v preteklih očistevalnih akcijah delavci čistili bregova in dna tako, da so z nakladalcem prenašali odpadni material na cesto in ga tam še z lopatami nalagali na tovornjak, je Milan Šerčer naredil dovolj do struge in s pomočjo traktorja in kamiona zbiral kamenje, blato, najrazličnejše smeti, odpadni gradbeni material, dele motornih vozil, biciklov in še druge stvari, v sami strugi. Delo je potekalo enostavneje in hitreje.

»Največ navlake je bilo okrog mostov,« je začel izpostavljati središča navlake Milan Šerčer in pridal: »zaradi tega pride do dodatnega nabiranja mulja v strugi in voda prične prelivati osnovni kanal. To pa

povzroči ob večjem vodostaju tudi izpodjedanje bregov. Doživeli pa smo tudi, da smo mimo nekaterih zelo lepih hiš očistili strugo, a nas je že naslednji dan dočkal v njej znaten kup porezane žive meje. Ko smo si ogledali bližnje nasade okrasnega grmičevja pri hišah, smo hitro našli, kdo je tako »poskrbel« za izgled njegove širše okolice. S pomočjo vitla na traktorju smo tudi populili drevesa iz obzidanih bregov. Najprej smo mislili, da tega tudi s tem traktorskim priključkom ne bomo zmogli. Pa se je izkazalo, da ima grm ali drevo izredno tanke, a goste korenine, ki segajo v presledke med ploščami. Tako smo zavarovali obzidane dele pred nadaljnjim propadanjem in pripravili tudi čistino za košenje ozelenega dela brežin.«

Obrtnik Milan Šerčer je poznan predvsem po podiranju dreves, s čiščenjem struge Gradašče, od sotočja Glinščice in Gradašče do izliva Gradašče v Ljubljano, si je pridobil dragocene izkušnje tudi pri preje opisanem delu. Med drugim je ugotovil, da bo mogoče izvajati tudi strojno košenje tega urejenega mestnega vodotoka in to najmanj dvakrat letno. Tega pa se bodo prav gotovo razveselili prebivalci ob Gradašči, pa tudi Območna vodna skupnost Ljubljana – Sava, saj bo redno urejanje brežin zmanjšalo strošek za njihovo vzdrževanje.

RAZMIŠLJANJA IN POBUDE NAŠEGA OBČANA CIRILA STANIČA

»Torzo« oziroma Karlovški most je že 10 let nedograjen

Mestni skupščini je LUZ (Ljubljanski urbanistični zavod) predložil tri osnutke za sanacijo 140 let starega mostu preko Grubarjevega prekopa. Skupščina je obravnavala tri osnutke. Po prvem naj bi star most smiselno dopolnili in razširili v stari nivoletni, drugi je nakazal možnost gradnje podvoza pod dolensko železnico, tretji, ki je sedaj izvršen, pa nadvoz preko železnice, Ižanske ceste in Grubarjevega nabrežja.

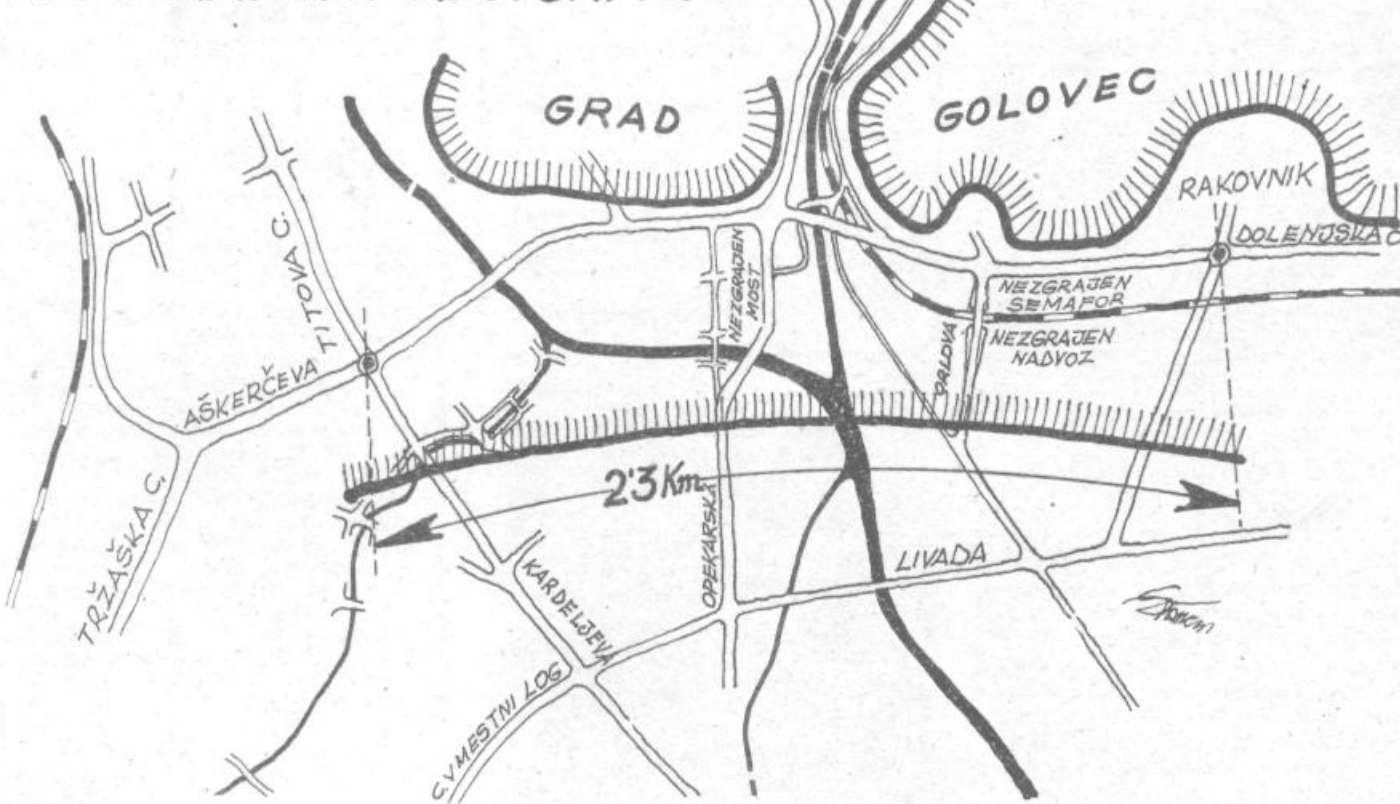
Pred javno razgrnitvijo osnutkov je mestna skupščina zagovarjala sedanjo izvedbo na terenu.

Vsi trije osnutki so imeli približno povsem enako povezavo na Ižansko in Hradskega cesto, na Orlovo ulico ter v Trnovo mimo »Urške« z novim mostom preko Ljubljane.

Mestna skupščina je imenovala komisijo, da prouči vse tri osnutke in da da svoj predlog. Tekom javne razgrnitve in razprave se je krajevna skupnost Prule s 300 podpisniki pritožila proti temu, da bi bil nov most povezan s Trnovim mimo »Urške« in čistih stanovanjskih blokov. Stanovalci Opekarske ceste so ugovarjali

povečanemu prometu po novem mostu preko Ljubljane. Skupščina občine Vič je dala h Karlovškemu mostu soglasje le pod pogojem, da se izvrši v Orlovi ulici nadvoz in postavi že projektirani semafor. Prebivalci ob Hradskega cesti so ugovarjali splošnemu povečanemu prometu vseh avtomobilov, predvsem pa tovornjakov. Hišni posestniki, katerih hiše niso podrli, pa so sedaj do strehe ali prvega nadstropja potopljene pod novo vozišče mostu, še vedno protestirajo, da jih je novi most pregazil.

NEDOGRAJEN KARLOVŠKI MOST

imenovana komisija katera je po zadolžitvi prisljubila vsem opisanim in znanim pripombam in sama izdelala lasten osnutek, ki ne bi prizadel Prul, Trnovega, Orlove ulice in posameznih hiš, pač pa bi povezal celotno Ljubljansko barje preko osrednje Ižanske ceste neposredno na Karlovški most in dalje proti severu. V zadnjem trenutku je tudi LUZ predložil dodatni, povsem nov dopolnilni predlog za povezavo mostu neposredno na Ižansko cesto. Republiška skupnost za ceste pa zahteva, da se izvrši drug osnutek, to je podvoz pod železnico. Ker pa bi bil v tem osnutku podvoz pod Dolenjsko železnico le 4 m nad gladino visoke vode v Grubarjevem prekopu, kar pa je za plavbo (osimski razgovori) premalo, so tudi ta osnutek zavrnili. Ker je mestna skupščina zavrnila vse našete dopolnitve, je ostalo pri tretjem osnutku, ki ga je na predlog avtorjev nato odobrila mestna skupščina.

Od tedaj, ko smo most zgradili in takrat tudi svečano obljubili, da bomo speljali promet mimo »Urške« z novim mostom preko Ljubljane v Trnovo, da bomo izvršili nadvoz v Orlovi ulici za povezavo na Ižansko cesto oziroma celotno Ljubljansko barje, da bomo podrli za semafor ob Orlovi ulici še gostilno »Krim« in Postajo ljudske milice, nismo izvršili nič. Že deset let delamo semafor v Orlovi ulici, da tako deset let ne more noben avtobus ali tovornjak iz Ižanske ceste v mesto, ker je zanje prepovedan promet po Hradskega cesti, ker ne morejo skozi podvoz na Grubarjevo nabrežje tako, da pridejo na Dolenjsko cesto le na semaforju pod Rakovnikom in pri »Tehniški srednji šoli«. Tako je jug že 10 in več let blokiran od severa v razdalji 23 km in Srbi pravijo temu »nikome ništa«. Vič lahko še vedno potpi in čaka na milost odločujočih.

Ko Vičani priznamo, da so bila v tem 10-letnem obdobju druga cestna dela v mestu mogoče bolj nujna kakor pa semafor v Orlovi ulici, potem trdim in ne mislim, da smo porabili v mestu tekom 10 let 100-krat več denarja, kakor bi ga rabili za en sam semafor na Orlovi ulici in da tak odnos »Skupnosti za ceste Ljubljana« do tega skromnega dela ni opravičljiv.

Ob tej priložnosti je delegatska dolžnost, da začnemo vendar z novo akcijo za gradnjo novega mostu med Prulami in Trnovim, ki nam je prometna sramota in ki ima še vedno lesene stebre izza stare Avstrije ter vozno širino 2,5 m. Ker so projektanti novega Karlovškega mostu predlagali v svojem prometnem projektu tudi gradnjo tega novega mostu preko Ljubljane, predlagam, da ga vnese v plan del »Skupnosti za ceste Ljubljana«, ker je ona zadolžena ta most zgraditi v okviru del celotnega Karlovškega mostu.

V kolikor bo prišlo v Orlovi ulici do gradnje še enega tira za Dolenjsko železnico, bomo v bodoče prisiljeni zgraditi nadvoz, ali pa, da prenesemo ves promet iz Ljubljanskega barja na Ižansko cesto in tako neposredno na dopolnjeni Karlovški most, kar je mogoče izvršiti. Predlagam, da SZDL razpiše novo anketo: ali so Prulčani za most mimo »Urške« ali v sedanji stari trasi, ali so Trnovčani sploh za most v sedanji ali bodoči trasi mimo »Urške« in ali so prebivalci ob Orlovi ulici: a) za semafor, b) za nadvoz in c) za prenos vsega prometa neposredno preko Ižanske ceste na dopolnjeni Karlovški most.